

בעזרת השם יתברך

ספר

עלה לתרופה

מאת הגה"צ מוהר"ר

יהושע אלתר ווילדמאן זצ"ל

אב"ד קאנסקיוואליע.

והוא מלא וגדוש עם דינים
נחוצים למען דעת האיך להתנהג
בכמה ענינים מידי יום ביומו.

תקדמה מאת הפוציא לאור

ישמחו היראים ויעלזו החסידים בהבלות גבלות לחט אור יקר
 אוצר כל כלי חמרה הקונטרס **עלם לתרוסת מאת הבה"צ** מוה"ר
 יהושע אלתר ווילנאן זצ"ל אב"ד קאנסקי וואליע. שהי' מפר
 רסמ כצוקתו ויראתו וחיכר כמה ספריםהן בעניני פלפול והן
 בעניני מוסר ויראת שמים שנתקבלו כחמימות ככל תפוצות יש
 ראל. וחנה הספר הזה הוא מלא וברוש עם דיניס נחוצים ומהם
 דיניס שנעלמו אפי' למופלגי מורה ויראים וכעוה"ר ספה חמה
 הספר הזה שחשוב ונחוץ לכל יהודי ירא ושלום למען דעת האיך
 להתנהג בכמה ענינים מידי יום כיומו. לכן נתתי לפוציא לאור
 הספר הנחמד והקדוש הזה לזכות את הרבים ויהי' לתועלת ברול
 לתופשי התורה והיראים כמו שיצאה הקורא בו. וכמו שהוצאתי
 לאור הספר הק' ואמרו אמן מהמחבר הזה ושם נדפס ב"כ מרכה
 הסכמות מתברולים הבאוניס דאז וכ"ה נתקבל כאהבה כין לוסדי
 התורה והיראים כמו כן אקוה שב"כ את הספר הק' הזה יקבלו
 כחיכה ויהיה זה לתועלת נשמה אכי מורי הרה"ח המפואר מוה"ר
 ישעיה זאב כה"ר משה אלי' שליט"א שנפטר כחצי ימיו כיום כ"ט
 חשוון תשכ"ב נ"ע. ויהי' שזכות המחבר יעמוד לנו שבזכה לקיים
 את כל הדברים הקדושים המוכאים בספר הקדוש הזה לעבור את חשי"ת
 באמת וכחמים ולהטהר ולהתקדש כקדושה של מעלה עד ביאת ב"צ אמנואמן.

המו"ל ת"ק שלו יחורה גראס

הקדמה

היה לבי תמים בתוך למע לא אבוש.
 קרדיכי בנתיב מצותך כי בו תפתי.
 ואשתעשע במצותך אשר אהבתי.
 קרני ר' דוד חקך האצרתה עקב.

החבר הקדוש ישתבח שמו עליון. אשר קדם הקדש רצה הוה כהן הגדול להם מורשה והא
 הוה הקדושה. אשר האציל מהוה למע קדשו. הגדול לו תורת אמת על די סיני. אשר שם היינו
 מלטי יד לקבל התורה. כמיש המים כע יד את אשר ישנו פה ואת אשר אינו פה עמנו עומד היום.
 הגדול לכל והשמות שתמיד להצואות די שם. והוא בכלי יקר והאלוהי הקדוש שם. ותבב כמי תפדי
 אמת להאמן הקדוש והדיוט וכל על המטה פני האבות סוף כל השבת רבו את מסמנתו מעלה עליה
 הכתוב כאלו מרחיב בגופו. ופי שם חל אפשר לומר בזה שידע כי כל אשר קיבל חלק בתורה
 במיני האם הוא זכה הוא מרחיב לאור את אשר קבלה נשמתו החדשה והוא אין אור יוכל להודיע ית
 כי הוא חלק. וערכ אם זכה הודיע החדש אשר קבלה נשמתו כולם ולא הוציאו לאור ועדין אורכי
 שבה מעיקרו וזה שאמר התנא כל השבת רבו אור. במשמתי ויקא מה שפא קיבל כולם ושיך
 לשמש נשמתו היו מרחיב בגופו כי אדם אור אין יוכל להודיע עכל:

לפי לבי עורדי לרשע כעס ועופרת את וחדושי מה שחנני ר' והעליתי במצותי בעהדי האן גם את
 אשר קבלתי ולקטני מהו מפורים נאני הוה יד נועם ה עליהם ומפי מפרים שניתי יקר המציאות אשר
 תכתי לעצמי לבחן עולם. והנה באתי כעת נכ להעלותם על סכסכ השמים לזכות את הרבים.
ואקדו להשי"ה כאשר עשתי בחסדי הגדול זה כמה שנים הוצאתי לאור את ספרי בנין ירושע.
 הוהה לר' אשר עשתי עד כה שהקבל ספרי אן אצל נאני ישראל וכבר הוצא ספרי בנין ירושע בשנת
 רשע חלק ב פי צ"ו וספר לי סכבר איש תיה גדול תלמוד רכתי הגדול האמן הקדוש אדושי **מוד"א**
מסכתא **שואן** וזקללחה. סוף **אלפך** **וויינרייך** **מפאיק** **עדיש**. אין כאשר כ"ק ארסוד פלפל
 עמו בלכמה במתי רשעא יזעה. האמר לו ת' אלפי' וכל איתא מבריה שם תענה לו כ"ק ארסוד גלחה
 כבר סכרות אפודה במ' בנין ירושע השיב לו ר' אלפי' וכל ברוך שכחתי. כי הוצא ספרי כ"ס
 בספר מעסי המנונים השלם והעוד ספרים. כן אקוה התגלל לחשי"ה יא רעוא ואימא פילוח חרות
 דלחקבל כאשר אצלי מסודר על כל סמכת נישן סיפור על אורי הפלפל ובה כאשר הוצאתי לגדולי
 ישראל עתו האמרו כלם אשר והיטור הזה על סם נישן ידי לתועלת גדול לתועשי העדה ולמורי.
 ערב באתי כעת לזכות את נשמתו העלונה כי לא ידע הארס את עני ומה יולד יום. ולתפנים חודשים
 יקדים בעהדי על סם נישן דף על ר"י. וקפתי בגופי אשרי מי שבא לכאן ותלמודו, בידו כאשר מה
 שכתב, בידו ועכ קראתי בשם **עמק ירושע** עשורתי וכן ידע בעמק חדשי רדל במגלה מק"כ
 שלן בעמקה של הלכה, ומחמת שכבר נמצא ספר **עמק ירושע** סרב הוא נאמן וחוק ר' ירושע
 איריזיק דרייך אבר"ק סלאנים תללחה ועד ראיתי ספר קין **עמק ירושע** מאן קדסן אשר
 הבאתי בבר"י ירושע לזאת הספתי חיבת אחרון ויקרא שמו **עמק ירושע** אחרון

הקדמה

האדרי זה חבני מרשים בסוף ספר . קונטרס עלה לתרופה עם זרבה והספחה טעמה שחממה בו דברים נרצים אשר נעלמו אפילו מאנשים מופלגים והנחתים לזכות את הרבים . וז"ל לאדו ששחתי יחלתי שלי שאלתי למפלגים איה כוונה צדיק לטוב בשעת עשיפה ולא היו יודעים מה להשיב לי . ואמרתי להם הוא זה הוא מחבר ספרים במסין ה' סעיף ז' . יוכין בהתעמפו שצינו הקב"ה להתעמפו בו כדי שגבור כל מחזיק לעשותם . וכן זרבה דברים נרצים יש מה שגועלנו מהרבה אנשים אפילו למשפחות ויראים . ומתרי במרוצים אשר כותבי זכות את הרבים כזה . כמו שיראה הרואה . גם תקנו בו מזה שגיאות ושבושים אשר א"א להרפים כמו שנתפס בהעלה לתרופה הילכה .

א' מש"כ בהעלך הישינה סי' ב' כי מצד הדין מותר לדבר אודו ברכת המפיל וכו' א"כ מותר לדבר ולאכיל ולשתות אם הוא נהוץ לכך עכ"ל . היו ואבוי מאן חשיב ומאן ספק לדחות דברי רבינו שמה הרמ"א ז"ל במסין ר"לם סע"א שכתב שם בפירושו האן אוכלים ושהים ולא מרבים אודו ק"ש סע"א ספרו . וז"ל זה מבוזר לדפוך מזה שהוא כתב בהעל"ת הישינה . וכן מה שכתב שם הלאה רק הרמ"א הביא בלשם הכלבו והדיקו נהנו שלא לדבר וכו' עיי"ש כי במש"כ סעה הסתבר כזה כי בפירושו סתם הרמ"א דינו ולא כתב נהנו . ומש"כ שם בשם הרב הגאון הקדוש רבינו **חיים מנחם** שמוטב להפסיק בדיבור כ"פ אשר ברכת המפיל הוא יושן פ"א בלי ברכה . ואולי אמר כן בזהו ספק אצ"ל . שכתבו זה שיהי' תמור לישן בלי ברכת המפיל מלהפסיק בדיבור אבל בודאי חזו אינו מותר להפסיק בדיבור נגד דברי רבינו הרמ"א ז"ל כי כן חשיב ומאן ספק לדחות דברי רבינו הרמ"א ז"ל ואוכר לדבר מה שכל נספאי כיוו בש"ע לא והתעוררו בזה מאומה .

עוד מה שכתב בס"י ו' כשאוכל לאקשין עם באבעליך אם הבאבעליך הם הרוב יברך ב' ברכות . והיא לדפוך רעת כז' ודאכונים האחרונים כמש"א אני בפנים שכולם פסקו שאפילו אם התבשר של המן דגן הם המיעוט יברך רק כמ"ם ועל המחל' הוא יברך אלא ברכה אחת וכמביאר ל"ו במשנה בירוח דמ"י ר"ב ובביאור הלכה עם רמדה דעה זו בשתי ידים ורק כמו שכתבתי בפנים יע"ש . **לזה** אודתי כנבר ח"צי הקטני בו את כל השבושים והוספתי בעשה"ת דמים וענינים נרצים לכל איש ישראל . וכל מה שאני הוספתי הצנתי לסימן טוב כזה . למען שידעו שזה הוספה שלי . ובה רבים וכן שלמים העתידו בו למדוד הדפסתי לזכות את הרבים ואקנה בו זה יחי בעשה"ת לחתול' רב אפילו למפוזרו חדה לחאכרים הידנים הנזכרים פה .

ואדרי כן אבוא למים את ספרי במחיה להרפים קונטרס **שער המהרה** למען לזכות את הרבים ולהודיעם את טול החיוב של הפנילה . סכל נודתי הפוסקים הראשונים האחרונים והראתי כי לא נבד מהא דחיסדוהא הוא לפנים משורת הדין רק ע"י דחזיק מש"ס תולדי הפוסקים הראשונים אחרונים חזיקו וספרי יראים ראשונים ואחרונים . אשר במהרה זו של הפנילה מביא לדידי קדושה גדולה . וז"ל יסודו את לכבינו לעבוד באמת ביראה ובאברה ויקרשנו במצותיו ונכח לכיאת הנאמ' בבי"א .

נאים הק' יהושע אלמר ווילדמאן אב"ד דפ"ק קאנסקוואליא ולפנים מר"ב בק"ק ווארשא כרוזב ששארניקאוסקי בעה"מ ספר **בנין יהושע** וספר **ברכת יהושע** בלאאמ"ד הרב הגאון הצדיק ר' אלימלך אבד"ק **מזאמ"ש** זללחה . והצ"ח אה' למושב לו בתוככי ירושלים תוכב"א ושם מצ"כ . נכד הרב הגאון הצדיק המפורסם ר' צבי זללחה . שחי ראב"ד ק' ווארשא . בימי הרב הגאון הצדיק בעל **חמדת שלמה** נכד הוא מנא קדישא מלאך אלקים צבאות דעמי ר' אלימלך מליזענסק בעה"מ"ם נה"ם אלימלך . וצוקלחה . ולמעלה במד"ש אבד"ק הידנים והנאים הקדושים והצדיקים הרמ"א והתו"ט והבעל **מגלה עמוקות** סלם וצוקלחה ז"ע ועכ"א :

נתברך לפ"ק פ"ק קאנסקוואליא

ספר עמק יהושע אחרון

בג"ל

ספר

עלה לתרופה

עם הוספות נחוצות לכל איש ישראל .

להכיר יציאת מצרים בנס ק"ש שפעמא דמוכה
כש"ס מהזיא דרבי בברכות (יג ע"ב) דקסודר רבי
אשמעתא דרציאת מצרים להכיר יציאת מצרים
בזמנה ופירש"י שם בזמנה בנס ק"ש :

ואין לחוש כמה שקורא ק"ש בלא תפילין, כי מה
שאמר ר"ל הקורא ק"ש בלא תפילין כאלו
מעיד עדות שקר, דוקא אם אינו מניח תפילין
כלל, אבל אם מניח תפילין אחר כך מותר לקרות
ק"ש בלא תפילין, וכן אמר הה"ק רבינו יעקב
יצחק מלובלין וזלחה"ה, והביא ראיה מראסריגין
בגמרא הקורא קריאת שמע בלא תפילין כאלו
הקריב זבח בלא נמכים, והרי ק"ל המקריב
זבח היום מביא נמכים אפילו לסתר, כן הכא אם
מניח תפילין אחרי כך לית לן בה. וכן הפכים
הלבוש והרב הנביא בש"ע וכן נתנו כל דרסקי
ונאנו תדור לומר מיד כל השלש פרשיות כדברי
המקדש סלך והפרי"ה הג"ל:

ב) אף דע כי יש ג' זמנים לומר ק"ש, וזמן אחד
כותיקין, וזמן שני עד רביע היום, ולרעה
הש"ע וכל האחרונים הייתי לפי היום אם ארוך
אם קצר, נמצא בימי הקצין שהיום ארוך י"ח
או י"ט שעות, יש כמה ימים שזמן ק"ש הוא עד
רבע שעה על יבוען או האלב ויבוען, וצריך
ליחד לקום מקודם שעה אחת כדי שיפנה ויפיל
ידיו ויניח מלית התפילין ויקרא ק"ש, ואם רחצה
הכירושן חייב להקיצו שיפנה ויקרא ק"ש בזמנו:
ג) אכזב יש רעה ג' שבין קצין ובין כהורף
וזמן ק"ש הוא עד וינעך 9 כי הזמן
הוא כמו בגן עין שחמדי היום הוא י"ב שעות
ולילה י"ב שעות וכ"ד הפ"י וכ"ד הרב תה"ק
ר' יצחק אייזיק ספרן מקאמארא זצ"ל בספר
עצי עין על השניות. * ובספר ארצו החיים
עז"ה בפ' ואתחנן כתב ח"ל שלדעת זאת המכ"פ

א) בש"ע א"ח (ס"ב נה ס"ב) מזה לקרא ק"ש
כותיקין קודם הנץ החמה, אך לא
בל אדם יוכל לעשות כן, ומכל מקום אף על פי
שלא קראה כותיקין יש לו למחד לקרותה כל
מה שיוכל. וע"ן ככית יוסף (ס"ו סו) כתב שכל
רנע שיכול להקדים הקריאה שמע חייב להקדים,
ומביא הירושלמי שכן היה המנהג ביניהם אם
היה איזה מנה שלא יכלו לקרות ק"ש בכרכותיה
קודם נץ החמה היו קורין תיכף כשהגיעו תפילין
כל הג' פרשיות, וכן כתב בתנתיק לבושי שרד
בפ"י נה ס"ב, לכך יורה מאד כל אדם אחר
שבירך גרבה תעורה אם כבר הגיע וכן קריאת
שמע יקרא תיכף כל השלש פרשיות, שמע, והיה
אם שמע, ופרשת ציצית, עד אג"ה' אלהיכם
אמת, ולא מני בפרשת שמע לבדה, ואפילו כי
שרעתו להתפלל תיכף ס"ס נכון הדבר לקרות כל
הג' פרשיות תיכף אחרי ברכת התורה, שכן
כתב המקדש סלך בפרשת בלק (דף קטו) בפ"י
הרמ"ו חוה לשוט, קבלנו ממורנו והא"ר ז"ל,
כשאדם ישן בלילה נשמתו מסתלקת ושודה על
גופו רוח המוסאה, וכשקם בבקר אפילו יעסוק
בתורה יעשה כמה סעות אין רוח המוסאה סר
טרמי"ח אבריו עד שיקרא רמ"ח תיבות הק"ש,
שמגולה קריאת שמע שכל תיבה סמנה סמנה
רוח המוסאה מאבר אחד, ומי שלא קרא קריאת
שמע בעונתה נחפז סן רמ"ח לתרם חס ושלוס
ותפלתו ותורתו של כל היום אין עולה למעלה,
ולכן אפילו רשבי"ח חבדו"ו שהיו פפורים מהפלה
חייבים בקריאת שמע, שאם לא כן אין תורתו
מתקבלת ותיח לתרם ח"ו, עד כאן לשון המקדש
סלך. אם כן שפיר כתב הש"ע שצריך לקרותה
במורה כל מה שיוכל. * וכן כתב הפרי"ה (ס"ו)
ג' מק"ש דרד"ק לקרות כל הג' פרשיות מיד כדי

עמק עזה לתרומה עם דוספות נחוצות לכל איש ישראל יהושע אדרון

י"ח, ועיד הפשות פירוש הוא מצוא ברמ"א סי'
 ס"א מע"ד וכו"א כלל ב"א מי י"א שמע ישראל
 כלומר שבע וקבל על"ך ויכון שהוא שמע וקבל
 עליו וסאמך באמנה שלימה, ד' שהוא עלקט
 שאנחת מאמינים בו הוא ד' אחר בכל העולמות
 פעלה ומטה בשמים ובארץ וארבע כנפות הרץ
 של ד' רוחות העולם :

0 * **וכתב** כח"א שם וסוב שיכון נ"כ שהוא
 סוסר עצמו להינה בשביל אמונה
 זו וידמה בדעתו כאילו הוא גשר עכשיו על קרשת
 שמו ית' וית' ויחשב כאילו עשה בפועל משה
 עב"ל :

08 * **ואיתא** במ"י דבעה שאמר אלקט ויכון
 שהוא מקבל עליו עול אלקוט
 ית"ש עליו ועל זרע ועל זרע זרעו ע"ע לתוחם
 הדך ה', וזה בגולה גדולה שיהיו בני ירא השם:
 09 * **ועתה** בביאורי הגר"א סי' ה' שכתב שם
 שהגם שלפי עוסק הדין איצ לכוין
 בזכירת השם הוי' בקריאתו ובכתיבתו המצוא
 בהמחבר סי' ה' רק לכוין פי' קריאתו שהוא ארון
 הכל אף שיש בהכתיבה סודות גדולות עכ"ל
 בתב' שמות הוי' דהפסק ראשון יש לכיור בו
 נקריאתו שהוא ארון הכל גם בכתיבתו שהוא ה'
 תה ויהי :

10 * **גם** צריך לדעת מה שאותו בסידור ררך הזיים
 של הרב הנאון מליטא ק"ש אות ד' דכשיגיע
 להפסק אשר הנצאתי אהכם סארץ מדיים ויכון
 לקיים מצע של זכירת יציאת מצרים, כי מצות
 אמרה לכ"ע בעתן כוונת לצאת כמו בק"ש דמעב
 הכוונה לצאת אפי' בדיעבד כנ"ל :

יא * **תנה** הרבה ראשונים ואחרונים כתבו לכתב
 ברכת המפיל קודם ק"ש שעל המטה,
 * הרב האי נאון, דנבא בספר אלי' רבה ואבן עזרא
 רף י"א ע"ב בסוד ק"ש לפני המטה וסוד"ה יט"ח
 משה בשם הכלבו דרוב הפוסקים והג"ל רבת וכן
 מנואר בכל ספרי הקבלה כמ"י פע"ח ובמ"י כוונת
 האר"י רף י' ובס' עיד מצוה, ובסידור של"ה
 ובסידור האר"י ז"ל ובס' איד ישראל על אר"ח
 ע"ד הקבלה כולם כתבו להקדים ברכת המפיל
 לק"ש, ואיכ אף שהמג"א במ"י רל"ט סק"ב כתב
 להקדים הק"ש ס"מ אין להניח הפסקא של כל
 הני גדולי הראשונים ואחרונים וכל ספרי הקבלה
 הג"ל בשביל הפסקא דהמג"א, ועוד שעם ראון לוח
 מהפסקא דכל הני גדולי הראשונים ואחרונים הג"ל
 שנתבו להקדים הברכה דאם יקדים הק"ש
 הישינן שמא יחפזנו שינת הפסקא ישן בלי ברכת
 דחומר מאד כולקסן, לכן יהיה נכון להקדים
 הברכה

כל הפוסקים האחרונים הש"ך חסמ"ע ואור החיים
 לפני יהושע והלכה כמותם מאחר שספר זוה"ק
 סינר כוונתיהם והוא מביע כל חכמי ישראל
 שאמר מתימה הש"ס כמבואר בתשובת משאח בנימן
 ובפרט כמקום שפשוטו סוגיית הגמרא מוכח כך
 עכ"ל בס' אצוה"ה הג"ל, לכך יש ליהדר שגם אם
 אידע לו אגב ועבר זמן רביו היום לדעת הש"ע
 מ"ס ימור עכ"פ לקחה קודם וינעד 9 ואו טוב
 לקחה עם תפילין, ואפי' מי שקרא תמיד ק"ש אחר
 ברכת ותורה, מ"ס אם אפשר שיקרא ק"ש בתפילין
 ובברכותיה קודם וינעד 9 נכון לעשות כן, ויכול
 לדלג קצת מסדר התפלה כדי לעשות כן, כמו
 שמצוה לדלג כדי להתפלל עם הציבור, * כמ"ש
 המחבר דהרמ"א (במ"י גב) ובמ"ש הבאה"ם מק"א
 ח"ל המגיד והחיד להב"י כי להתפלל כסדר ולא
 ברילוב כי העושה כן סוהף הצטרות אבל בתשובת
 חב"צ (סי' לו) כתב שמש"כ בס' הוזהר להתפלל
 בסדר היינו שכאנ"ט מתפלל עם הציבור אבל אם
 אידע לבא כבוד"ט ונבא כשהציבור מתפלל כ"ע
 אידע דידלג כדי להתפלל עם הציבור וכ"כ הפר"ח
 במ"י נון עכ"ל הבאה"ם :

12 * **ואדם** הג"ל לקרות ק"ש בברכות כוונתה,
 אז כשקרא פעם ראשונה כל הק"ש
 תיכף בקומו יתנה כלבו כאם יותר רצוי לפני
 תקב"ה ק"ש השנייה שקרא בברכותיה, או
 יכוין בק"ש ראשונה כקרא בתורה ולא לצאת בה
 המ"ע של ק"ש, ומשוב שאמר כן בפירוש ויעיל
 חנאי זה שפירש פעם אחת על כל ימי חייו,
 ובלילה נ"כ יש ליהדר אם כשקרא ק"ש ה"י עוד
 ביה"ש ולא היו עדיין ע"ב כובבים סמוכין זה לזה
 או יקודם שלא מעדות יקרא כל הג' פרשיות
 ק"ש וכ"כ המג"א וכל האחרונים :

13 * **וכצורת** ק"ש צריכה כוונת לצאת כראיתא
 במ"י ס' מע"ד, וזה מבואר בסידור
 הרב מליטא אות ה' ובסידור יעב"ץ בסוד ק"ש
 אות י"א ובפתיחה להפ"ג בה"ל ברכות השחר
 דצריך לחזור לקרות בכוונה לצאת אם לא ביון
 מתחילה לצאת י"ח ק"ש :

14 * **ועוד** צריך לדעת שכוונת פירוש המלות
 מן פסוק ראשון של שמע ישראל
 ובשכמל"ו מעבד אפי' בדיעבד כדא"י במג"א סי'
 מ"א סי' ק"א בשם הלבוש דמתחזיק אותו אם לא
 כוון בבשכמל"ו, ובמ"י ס"ג מע"ד פסק המחבר
 לשיא דאם לא כוון לבו בפסוק ראשון דחזר
 וקרא ובמ"ש המג"א מק"ה דבשכמל"ו בכלל פסוק
 ראשון הוא ובג"ל, וכ"כ להדיא במחבר סע"ה
 דאם לא כוון פירושו של פסוק ראשון שלא יצא

הברכה להקיש וכן פסק כמ' מחנה ארון לנאון ספרדי הדיא כעשרים מגדולי ראשונים וכמה אחרונים שכולם כתבו להקדים הברכה לקיש, ואמר הרב הגאון הקדוש רבינו חיים מצאנז וזלה"ה שמוטב להפסיק בריבור כ"פ אודי ברכת הספיל ולא יישן פעם אחת בלא ברכה כי הישן בלא הספיל כאלו אוכל בלא המוציא, ושמעתי מפי סורי הרב הקדוש רבינו רוד בן הה"ק רבינו צבי אלימלך מדינאב בעל המחבר ספר בני יששכר שאמר שלדעתו חסור יותר מאוכל בלא ברכה, שהרי קי"ל בסוכה שינת עראי אסור חוץ לסוכה ואכילת עראי מותר, * ואי"כ חזינן רשינה חמורה מאכילה ואי"כ אם אכילת עראי אסור כלי ברכה הוי כאלו מעל מכ"ש שינת עראי וק"ו ב"ב של ק"ו לשינה קבוע דאמר כלי ברכה לכן יותר סאד כל אדם בות ואפי"אם רוצה לנתנ לאחד הברכה אחר קיש מ"מ יברך בעמידה * כדעת והושב"ן מ' ר"ס הובא כמ' א"י מ' ור"מ אוח"ג, ולא כשכבו על משכבו כי או כ"פ יישן כלי ברכה חיו ומחמר ברכה אלת סק' ברכות ונהנה מעולם הזה בלא ברכה, ובליל מבילה כתב המג"א מ' ר"ש סק"ד בשם של"ה לברך אודי התשמיש וירחץ אותו מקום במים מקודם ואחר כך יברך. ולפי סה שבו לעיל טוב יותר לברך קודם והתשמיש ואין חשש בהפסק התשמיש כמו שאין חשש בהפסק עיני המסוקים וכ"כ במידור ר' יעקב עמק ועוקללה"ה:

י"ב ודיע כי אפילו ישן אודי חצות ואפי"ה שעה אחת קודם אודי היום צריך לברך, לא כמו שיש פועים שאודי חצות לילה או מסוף ליום אין מברך והו דעת כרות וחיו להקל כזה:

י"ג ודישן כמליה קמן אין צריך לברך בבקר על מצות ציצית, ואם המיד הפלית קמן בלילה, אוי בבקר כשלוכשו, אם הוא מבסר ראשו ורוב גופו, יש נהנין לברך, יש נהנין שלא לברך, לפי שבמה"ו אין יוצאין כמליה קמן לשוק, והאותם ונתונים שלא לברך טוב ליהנז לומר ברוך אתה יהוה השם בלבו היצוה ה' אלוקינו ויאמר סלך השולם אשר קושנו במצותיו תצונו על מצות ציצית:

י"ד ודנה"ה יש סן האחרונים שכתבו כי בנ' ברכות, היינו ברכת המקדש שמו ברכים שגורב בתי כנסיות אומרים ברוך אתה ה' * כדעת הפוד אריח מ' מ"ו בשם הירושלמי וכ"א בתרא"י מ' כ"א הנמוט היה ברוך אתה ה' מקדש את שמוך ברכים, ובבתי סררשות אין אומרים, מוכ לומר ברוך אתה השם יהוה כלכו ויסיים הפקדש

שמו ברכים, וכן ברכת סודים רבנן שביירושלמי איתא ברוך אתה ה' אל והעדאות * וכן דעת הרא"ש והפוד אריח מ' קכ"ו וכן נהג הגר"א מוילנא וצוק"ל ואנו אין נהנין כן יהודה השם בלבו כביל, וכן כבורא נפשות בירושלמי כתב ברוך אתה ה' חיי העולמים * וכן פסק הרא"ש והפוד מ' ר"ז וכן נהג הגר"א מוילנא וצוק"ל ואנו אין נהנין כן ע"כ יהודה השם בלבו כביל:

ט"ז א"ך באמת זה בלל גדול לכל ספק ברכות כגון הישן שינה קבוע על ספרו כיום שלדעת הרא"ש והושב"א וכ"י צריך לברך ברכת התורה בקיום משנתו, והאגור והפ"א כתבו שאין נהנין כן, ע"כ תיוב גדול לומר ברכת התורה בלא שם רק יהודה השם בלבו, כפרס להסמכין דברית התורה סן התורה וספיקא דאורייתא להר"א הדי ראו לברך בשל ומסכות, וכן נהג הגר"א מוילנא וכן נהנין בכל ארצות המערב וספרד, על כן חיוב גדול לברך על כל פנים כהנהוג השם כביל:

ט"ח וכן בתפילין רד"ה שדעת הרב מצות שמורים לברך ב' ברכות התפילין, אך אנו אין נהנין כן, על כן יעשה כביל:

י"א כר"ף של דבר בכל ספק ברכה יעשה כן, וכן כתב בתשובת מהר"ם שיק חלק אירח חיים (סימן ס"ב), ושוב להתנות אם הלכה כמאן דאמי שחייב לברך או יחי' הנהדרו כריבור ואם הלכה כמאן דאמר דאמר דאמר מלברך או לא יחי' הנהדרו כריבור, וסועיל תנאי זה פעם אחת על כל ימי חייו:

י"ב בברכת התפילין של ראש שנתב הרימ"א לומר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, יחד לאמרו אחר ההירוק, שאם אומר קודם ההירוק חיי הפסק, וסאר צריך ליהודי כזה:

י"ג הנצרך לנקים אחר שהגיה תפילין ונכנס לביתו"ס חייב לברך שנית על התפילין * כמ"ש הבי"ח כמ"י כ"ה תפ"ו וא"י וע"ה והרש"י ואר"ה ח"י רע"א והגר"א וקש"ע ומ"כ לברך שנית, הגם שהמג"א מסומק וכתב שאפשר שבה"ב שלנו שאינם בשדה לא היו ויסח"ד פר"ס וא הרב התניא שהמיד מביא דעת המג"א וכתבן לא הביא כלל דעתו ופסק בפשימות רחייב לברך, ואפילו במקמים אם נכנס לבה"ד דעת הרב התניא לברך שנית, וכן פסק הדי ארס בלל י"ג מ' ר, וכתב שם שהגם שהמג"א אברדם תוכך להחמיד לא שבקין פשימותא דכל הפוסקים מפני ספקי של המג"א, וכן נהגו הרב הגאון הקדוש רבינו חיים

עמק ענה לתרומה עם תוספות נחוצות לכל איש ישראל יהושע אתרוז

חיים מצאנו ודעה קרה אייזיק מקאמארנא וצוקלהיה • זכיה בתום חיים על התייחסותו ובתש"ש שכ"מ בירושלמי דברכות פ"ב הל' זבא בת"י ולכן אף דלדעת הפוסק והורח"ח שלא לברך מ"מ המכרז לא הפסיד בדעת טוב המוסקפה הג"ל עכ"ל התוספות חיים הג"ל :

ה) בענין כורא נפשות אחר קאוע ופשיא הנב שפסגו חיי אדם ככל ל' סי' פ"ו כתב שלא לברך . הרב התניא כתב בסדר ברכת הנהנין שלו פרק ז' סי' ו' שאם שוחה הבעית בכדי אכילה פרם היינו כמשך שאוכל שלש ביצים יברך בנ"ד כהראב"ד ואין צורך להמתין שיצמנן וישתה רביעית בידו • וכ"פ הכנהגד והשו"ע אברהם (הל' אר"ח סי' ב' וז"ל) ומזהרם נלאנמי ומדריי אשקאפה הזבא בנתיא"ט סי' ר"ד סק"ב . וכן נהג רבנו הגר"א וצלקלהיה הביאו בס' מנחת בכורים ובס' מ"ב סי' ר"ז, וכ"ד מהר"עב"ץ וכ"ד הרב הגאון הקדוש מצאנו וצלקלהיה, והרב הגאון ר' יוסף שארל נאמאנאן וצלקלהיה, והרב הגאון ר' יוסף ספאראפאל וצלקלהיה כעמדה מנחת חינוך . וכן דעת הרב הגאון מהר"י מליאס וצלקלהיה בספרו מעשה נסים על הגדה ש"פ דשיעור צירוף שתי' בכדי אכילה פרם כמו אכילה :

כא) כשאוכל : אקשין או משפסקין עם באבלעך ודרך לשלם בב' קדרות ואח"כ מערבין אותם יחד , כך נהג רוב תלמידי אב המיני סוגנת הרוב והבאבלעך מיעוט פשיטא שאין לברך רק כורא מיני סוגנת ואסוד לברך כורא פרי האדמה • (ע' בהקדמה) ואף אם הם שוים או צאבאלעך הרוב ג"כ יש לברך רק כמ"מ כמש' הרש"כ"א בברכות והבא בכדי ובאבודרהם לאחר סוד ברכת המזון והמ"ן סי' ר"ח סק"י וכ"פ בהמנ"א סי' ר"ד סק"ג כ"ה והעש"ן שם ד"ה הנוסח בשם הב"ח והפוסק בפתיחה להל' ברכות אות י"א , ורש"ן בשע"ר ד"ם ד"ב ובמסוד שלו בסוד ברכת הנהנין פ"ג סי' א' ב' , וכ"ד הרב הגאון מליאס בהגדה שלו וכ"ד הרב הגה"ק מ"ה ר' אייזיק מקאמארנא וצלקלהיה בס' אצור החיים סף פ' וילך , וכ"כ במנחת עני בשם העסק ברכה , וכ"ד המטה"ש סי' נ"ד סק"ז , וכ"כ התוספות חיים שעל התייחסות כלל נ"ד סקה דכל שיש בו מה' מיני דגן שמברכין עליו כמ"מ אפי' שאר המינים הם הרוב המין דגן היא תחשוב ואוליך בתר"י ולא יברך רק כמ"מ לבד ולכסוף על המז"ל לבד וכ"פ הגר"א בס' תוספות מעשה רב כמ"ן קצ"ו וכן נהגו אצור רבני חיים מהלאאן וצ"ל עם כל התבראי קדישא תלמידי הגר"א וצ"ל , וכ"פ הגדול שבאחרונים במשנה ברורה סי' ר"ב סק"א ולא כתי"א, שכתב בזה ונ"ל שצריך לברך ג"כ על הקטניות שהוא בנגד כל הגי רבוחא שהבאתי והפ"ב מביא דעתו בזה ומורה אותו מחלכה ע"ש ומסק' שם דודו דקא אם יש בה מיני

דגן סמש , אבל אם עירב קסח בסיים הרבה כ"פ עד שהוא דאוי לשה"י' דהיינו תכלול משב"ל שועל שקדין האכער נ"יך או נוברשנפ' נפע שיעקר הכוונה היא על הופע מברך שהכל תחלת על המים ואוליך כמ"מ על דתגן כמבואר במ"א מ"ה סק"ו ובמטה"ש שם , וע"י במ"ב הג"ל בפסוד הלכה שם שמבואר הלכה זו על כור"י כמה שכתבתי , ואין חילוק אם המין אחד הוא שלם או לא ומכונן רק על המין דגן המיעוט לבד כמ"מ ועל המז"ל לבד ופסוד את המין אחר הרוב כנ"ל :

כב) * ולענין ברכה אחרונה שעל המז"ל יש לברך דוקא אם אבל כוית דגן בכדי אכילה פרם אבל אם לא אבל כוית דגן בכמ"א או יש ספק בברכה אחרונה אם יברך על המז"ל או בנ"ד, ולכן אין יש לאכול כוית שברכה אחרונה היא על המז"ל בודאי ועוד כוית שב"א היא בנ"ד בודאי ויברך או ב' ברכות באחרונה על המז"ל ובנ"ד כ"כ הש"י בסוד ברכת הנהנין שלו פ"ג אות כ', ומבואר מה דדוקא בברכה אחרונה יש לספק בזה אבל בברכה ראשונה אין לספק בזה ר"ש לברך כמ"מ אף שבהמין דגן המיעוט אין בו כוית בכמ"א מ"מ המין אחד ודוב בס"ל להמין דגן המיעוט והוי כשפ"ל לבני עיקר שהמין דגן לעולם היא העיקר ומכונן רק עליו לבד כמ"מ אף שאין בו כוית בכמ"א :

כג) * ולענין סיום ברכה על המז"ל שמעתי מפה קדוש כבוד הרב הצירק המפורסם ר' לייבש האלבערשטאם שלי"מא סק"ק מארנע ואמר לי בשם אביו הרב הגאון הקדוש הצירק המפורסם ר' יהואקל אברק שינאווי וצוקלהיה שמה שיש מסיימם על המז"ל ועל הכלכלה חייסם דער רב נישט זאנען . או ועל הכלכלה זאנעט מען דאך נישט . היא פעות גדול לפמשרב הבר"י ועבא בשע"ת סי' קכ"ד ש"ך שסיים מנ"א והתחיל תיכף אחר גמיר אינו יכול שוב לענות אמר ע"ש אי"ב סבואר לתריא שהאמן צריכה להיות סמוכה להברכה ממש וא"כ אם יאמר ועל הכלכלה חייסם דער רב נישט זאנען לא יוד' או האמן סמוך להברכה סמש כנ"ל ועל מה יענה אמן , על חייסם דער רב נישט זאנען וכדומה שהוא לאתר הברכה ושוב לא יכול לענות אמן וכנ"ל . ע"כ המכ"ס אביו הגה"ק הג"ל למינים על המז"ל ועל הכלכלה כדעת אבודרהם דף פ"ם הג"ל שהוא כדעת רבו המוד אור"ח סי' ר"ח והגב"ש פרעה הרא"ש הובא ברבנו המדות פ' כיצד מברכין את קל"א והגב"ש בס"י ר"ח ובה' בסיוור ר"ח מהרב הגאון מליאס ובה' בסיוור של הגאון ר' יעב"ץ ד"ל וברעת הגדול שבאחרונים המנ"א סי' ר"ה סק"ו למינים על המז"ל ועל הכלכלה :

כד) דתיוב גדול הוא על כל רב שישלח פ"א בכל ב' תריסר שני ת"ח גשואי פנים לבתי

עסק עלה לתרומה עם תוספות נורמות לכל איש ישראלי יחשע אחרון

הארי ול' ת' נדל"ן במקום הקדש חי שיעורו הוא :
 כפ"ו * וכתב בו נד ארזה יהודה והנשון ב'
 נקבות בליק צדק להיות תבג הישון
 למעלה מקשר אגודל תבג השני שכבר הבגר בתוך
 ת' אצבעות הם לא פסל וככ כס ארזה סיסן יא :
 ז' * והאגודך של הציות יהי לכה"פ יב נדל"ן
 אפי' לאחי שייפסק ערכ כתב

דב בשע שלו סי יא מעי' פ' ודבד לעשות
 הציות ארזות יתר מרב נדל"ן כדי שאפי' אם
 יפסק ישרא' בהם י"ב נדל"ן שלא אמרו ולא
 הקפידו תחרה רק על שעת עשייתן רק לענין תבג
 דק בשעת תליתן יהיו על הכף למעלה מקשר
 אגודל משום שנא' ועש' להם ציות על כפלי
 שיהיו או בשעת עשייתן בהבגר על הכף אבל
 אם לאח' הפלה הציות בהבגר מיט למעלה
 מקשר אגודל יחד הציות עיי קרע למטה מקשר
 אגודל וכשר אבל לענין אהך הציות ובענין
 י"ב נדל"ן אין שום נפ"ס לשעת תליתן בהבגר

אז אח"כ שתמדד צריכין להיות הציות ארזות י"ב
 נדל"ן, הוא ומכשירם בנשתמדד כדי ענינה כפי'
 י"ב חלא חוקק הוא אמ' מלחזרו ב' חפסן ארזות
 שלמים ודייט ד' ראשון שכל אחי י"ב בו י"ב
 נדל"ן במבואר בשע ערכ שם מעי' ג' יעיש
 וככ בחי"א כלל יא סי ב' שאפי' אם משא' סך
 תענה כדי ענינה שהוא ד' נדל"ן אם לא נשאר
 ב' חפסן שליטתן שהם ד' ראשון ש"א אהך י"ב
 נדל"ן לא יברק' שד' ג' שם ולכתחילה אם אין
 בכל הם מודל' חפסן י"ב נדל"ן אמדל' לחזקת
 יעיש, וכן סטוא' בהי"ס בסמ' מנחה מא : דה

כ"ש ב' ובתול' כבודת ל"ס : דה כסמ' ב' בהנא
 ראל' סך המפרי' ציות צריכין להיות ארזות לטרפ'
 י"ב נדל"ן וככ בס' יאויס חפסן ומפ"ק והאגודה
 פ' התכלת תמדדו כשם ר"י ורש"י וכ"כ הפרדס
 וכ"כ ורמ"ש והנפיק יתק' בולקס' וכ"כ הסוד
 והמבגר סי' יא סעי' ד' וכן עתה וכן סמ'
 בשע דב רש"י וז"ל באד' קפ"ו ליהוב וכ"כ
 הפמ"ג בא"א קפ"ו י"ב סמ' הדייא כלל יא סי'
 פ"ו וכ"כ ותפס בקשע סי' פ' מעי' ה' וכ"כ
 הרב פליאט במידוד בייט' חפ"י ציות סיסן ג'
 וכ"כ במידוד יעב"ץ כ"ו' ציות כמותה החפסן
 מעי' ה' יהיה ארזין של הציות לכה"פ י"ב נדל"ן
 במקום הרוב שבאגודל וי"ב כס' ארזות חיים בשם
 הדייק' ברע"ס פ' פתח י"ב נדל"ן חוקק ותבג
 שם ומסתברא לעבב אפי' ויעבר' יעיש י' ע"כ

צדק' כ"א ירוע והוא וצדק' אהך י"ב נדל"ן
 להציות זה אינו מילתא דחסדותא לפנים משד"ר
 רק דין ספדש בכל תראשנים האחרונים הג"ל
 והציות שיער ארזין לא פתח ס"ב נדל"ן
 לכל הפחות :

בנסיות שישגיתו על המון העם שינהו תפילין כרת
 לפעלה מעיקרי השער ולא הלילה על המצה
 ויחמסם הקשר של תפילין כרת וילמדום שיהי'
 הקשר של התפילין למעלה מן הטמא, שיעק'
 התפילין הוא בטובה של הראש ואמרו להם לכל
 מה שתפילין הן בטובה והראש יתור פירב ומסוכה :
 כות * ונ"ם יהודה אותם במכ"ב הקשע סי' מעי'
 ו' ודל' אבל אותן המנדל"ן בלחיות

מלכר מה שהיא דרך שחן גאות יש כזה אימור
 יש עוד אימור כזה משים הנחת תפילין דכין
 שגדלים הרבה היין תצוה עב"ד וכ"כ במחצה"ש
 סי' כ"ו וטבא בלחולפ' שעל הקשע וכתב שם עוד
 בלח"פ ודל' אבל אותן המנדל"ן בלחיות לפניהם
 ובשעת הנחת תפילין נתנים את השערות למעלה
 על הראש ועליהם הקצויה שלא יהיו השערות
 תלויות למטה בין עיניהם נראה דכ"ע חיי תצוה
 דלא יהיו רבותיהו עכ"ד :

סו * וכן יהיה אינן שהתפילין של יד יהי מטה
 על היצבות סמ"ס בטובה הדין הבק'
 תפוח, וכן לדקק במש"ב בתשי' עסק הלכה הנכ"א
 ב"פ על ארז' סי' כ"ו על משיב' הלבוש הכ"א
 בשע"ת סמ"י כ"ו ובתוספות חיים כלל יד אות
 כ"ו ובאחרות חיים ס"ס כ"ו והתפילין של יד צריק'
 להיות בסמ"ס משום חיי' לך' לאהר', ע"ז כתב
 בתשי' עמק הלכה הג"ל ריבכה התפילין של יד
 בהמליח וכד"כ אבל לא בתחוק של גיד שעל'
 התפילין וכד"כ דהיי' כסומק' על התפילין יעיש ,
 והך שנתרע בשער' סי' ב' מחד כזה ס"ס שמעתי
 ספי' כבוד הרב הנאן חמיר' ר' שמואל ליב' וכן
 אבר"ק ביאלא טול' שלימ"א אין שהיא מועט ספה
 קדוש הרב הנאן והקדוש ר' צדוק חפסן מנדל"ן
 וצללה' שרברי הנדע בשער' אלו אינם מותרים
 אצלו להלכה, לכן צריכין להחזיר כזה במצוה ראו' :

כז * ע"ך יהיה אותם במשיב' בהנחה הנאן
 ר' ברוך פריעקלי' סי' כ"ו ח"ל' אגשי'
 אין לימר ברכת לוצית בעת קשרת תפילין של יד
 אם לא מביניה או כבגדו רכל' שהוא מטלה איט'
 מקיים המצוה והייך יברק' ע"ש וכן איתא בשע"ת
 שם בשם הברכ"י והאריז"ל שבשעת כריכת לוצית
 לבסוף התפילין של יד בהמליח :

סז * וכן ישגיתו על הציות שלא יהיה למטה
 מקשר אגודל ופלא יהיו למעלה מנ'
 אצבעות ראמה קצויה דת כמ"ס בשע"ת סי'
 יא סק"ו ובפתחי שלם שם מקי"ס וקשע"ס סי' פ'
 סעי' ג' וי"א דמדרין נדל"ן אלו במקום הקשר
 שבאגודל דהייט' בראשו וכן דעת הבי' הובא בא"א
 מרוב הגדל' בעל סוגר ויע"ק וצ"ל שיהיו הציות
 תוך ג' נדל"ן שלא במקום הקשר וכתב בשע"ת סק"ו
 והנ"ך ג' אצבעות שהוא אמה קצויה דת עמי' דעת

עמך עלה לתרופה עם תוספות נחוצות לכל איש ישראל יהושע אהרן

לא * עוד ראיתי להכיר מים במעשה רב כפי
 ציח הזכא בפ"ח סי' רפ"ט מקום
 שכתב לא יכרך המזנה בקלף וכדומה שלא יתן
 חרצן בן המזנה למזנה הבית ע"ש , ע"כ ידקק
 שהחוק יחי' על המזנה ולא התח המזנה שלא
 הוא חרצן ביט לכן הקד :

לא * עוד ראיתי להכיר משכב בתלמי גינת
 חדרים ח"א באר"ח בלל ב' סי' כ"ה
 והבא בגילון רש"א סי' רפ"ט על הש"ך שם סק"ב
 במ"ש שם א"י שהמסור לכל הבית שכ"ש חל
 בעשה אחרת משום מצוה רשאי לחשוב בשכר
 מצוה ישמרה השי"ת , אבל העושה רק לכוונה
 השימור אין לו סמירה אלא ספק ודא בעליו
 ח"י ע"ש :

לח בעקרב יחזיקם שההחם והלך לבית כמה
 בעלי בתים המצוה שהשחם סכ"ב

לבעלי הבתים במצוה כסוי יש ליהוד שיתן בכל
 הבית עפר קדם השחיפה אחר כך יסחם השחם
 והבעל הבית יכרך ויכסה הוא מצוה כסוי ע"י
 למטה ולמעלה וא"ך יכרך על הצי מצוה וע"ן
 בהב"ש וסי"ט נח סי"ק י"ג ובספר דעת קודשים
 שם , ועוד כ"ן שמכבר השחם לבעלי הבתים
 במצוה זו אם כן מצוה זו בהבע"ב שיתן העפר
 תחילה יותר מכלשלו הש"כ וא"ך יעשה את השחם
 שליח להצי מצוה ועוד שה"ב חכמת אדם חת"כ
 לומר דאמר לכבו לפי שאמר רז"ל מי שש"ך
 יכסה אבל עתה שבעל הבית מציח עפר למטה
 קודם שחיפה בעוד שלא חל על הש"כ ח"ב
 כסוי אם כן שפיר אמרין המתחיל במצוה אמרין
 לו גמור , בן נראה לפע"ד חזק :

לח יתן ליהוד לקח צמרנו בכל ערב שבה
 כדאיתא בש"ע ועכ"פ בכל ב' שבתות
 שכל מי שאינו עושה כן ח"י ממש כאוכל גלי
 נפילה ידים , וע"ן בזהו סוף פרשה אח"י ח"ל
 והבא דרש"רין יתעד והבא אחר כ"י ומאן דאקמי
 לחן לגמרי כאלו אתער חסר בעלמא כ"י חז"ן
 אלף וח"ד ז"ן כ"שין מהאחרין בזהו והבא דרש"ר
 ח"א תקיפא וכלהו כהע"ן בזהו והבא דרש"ר
 כ"י , ע"ן בספר סבא שקיים , אחרז השם להח"י
 ו"ל כהב על מאו"ל כ"י סוף שיצא י' ס"פ סכ"ן
 צמרני יחי' הכונה שצ"ק גרול כ"י סוף לא ח"י
 שליפה ליצד ח"ע להיטות לעביה חסרה של
 גילוי קדיוח אלא ששכח יוסף ליטול צמרני יחי'
 ועבירה ק"ה זו גרזה עבירה חסרה שיצא סכ"ו
 י' ס"פ"ן , והראה עד כמה יש ליהוד בזה , ח"ך
 שגם ע"פ ח"ך הוא חסרה לגמ"י , וגם צמרני
 ונלים יש לקח בכל חודש פ"א כדאיתא בזה
 הג"ל

לא * וזה מבואר בהרמ"א סעי' דהשיעור י"ב
 גודל"ן חשב"ן ח"ך כמה שמוח על הכנף
 ק"ך הבגר ובבל והצדונים שהחכתי לעיל וע"כ
 כ' הרב רש"י סעי' ד' דר"ך כל חום לרדות א"ך
 מ"י גודל"ן ב' גודל"ן לשיעור קשר אגודל ונוד"ל
 אחר להקשרים וי"ב גודל"ן יהיו תל"ן להכשר
 צ"צ"ה , וכן ד"ן דאם הל"אן מתחילה למטה קשר
 אגודל או למעלה מ"י אצבעות הפסולים הם
 והל"ך בלי צ"צ"ה ממש כמבואר להדיא במ"א
 ס"ק י"ד ופ"י :

לכ * וא"ב אכ"ר דמש"כ בש"ע סי' י"א סעי'
 י"ך בהרמ"א והתירו מצוה שה"י
 שלי"ש גר"ל ובי' שלי"ש ע"ק חלילה להלך בה ב'י
 דבר זה מחבר כדומ"ס מטעם מ"א : ד"ה ב"ש הג"ל
 וכדומ"ס כדורות ל"ס : ד"ה כמה הג"ל ובהרמ"א
 בשם הרמב"ם ו"ל :

לא * עוד צריכ"ן ליהוד מאי מש"כ המב"א ס"ק
 כ"א בשם הרמ"ס פ' גמ"ס שה"י ב"ן
 קשר לקשר כמלא אגודל ופ"י הרב הרש"י בש"ע
 שלו סעי' ב"ש שה"י כמלא רחוב אגודל לכ"ר
 מהקשרים , וכתב שם עוד המב"א בשם הרמ"א
 שה"י כל התוליות בשעה וע"כ באר"י הראשון
 יעשה הבריכות שלו וחקקם זה מה ואחר בכל
 א"ר יותר סק"ר עד שה"י מרה אחת לכל
 התוליות כשהו :

לח דג"ה נכון והר"ב אשר שתי פעמים בשנה
 ילכו שני תלמידי חכמים לבדוק והפ"רין
 והמזוחות , כי גדול המבשל , ומעיד אני על שמים
 וא"ך שכמה שנים עסקתי בזה ב"ן בעירי שהייתי
 ד"ר ב"ן בגמ"י כמה פעמים לכמה קהלות
 השפ"ר על זה וחי"ר כמה מאוח מישראל מהס"ן
 עם הצ"ל"ם שלא יהיו קרפ"ה ולא מנח תפ"ל"ן ,
 וגם סמ"כ"ן בכל יום ברכות לבשלה על התפ"ל"ן ,
 וכן מצאתי הרבה מצוחות פסולות נקבות ס"ן
 והתירו או שנסתקו או שנקבעו על אצ"ר הר"ל ,
 ח"י ילמדו הב"י תלמידי חכמים הלכות מצוה שיהיו
 בקיאים והי"ב באלכותיה , כי יש כמה שאלות
 וחקירות בזה , בי לפעמים צ"ך לברך על מצוה
 הדישה שקבע , אם היא פסולה לגמרי , ופעמים
 אין צ"ך בר"ה אם יש פלגותא , והמבש"ל יב"ן :

לח הבודק מצוחות והוא פסול"ן כשקובע
 מצוה חר"ה פשיטא שח"י לברך ,
 ואם מצאן כשזוה אז יש פלגותא , ע"ן פת"ד
 השוכה (סי"ב דפ"ט) , והח"ך רבינו שלום מבע"ל
 וזק"ל נהג לברך כשברק המזוחות , ואם יש הרבה
 מצוחות ש"ב להתל"ף של פתח זה לזה , ואם אין
 לו רק מצוה אחת ס"ס יברך בן נראה לי :

עמך עלה לתרופה עם תוספות נחוצות לכל איש ישראל יהושע אהרן

יג, בן צריכים למנוע משיני מקום אף בראת
מקום תראשון, הגם שהמציא כתי קע"ח מק"ב
כתב שבוואה מקום הראשון לא מיק"י שיני מקום
אכן האבן העזרי הראיין שם הרבה בזה וכתב
דכתרד לתרד אפילו וואה מקום לא מצי הובא
בשעית שם, לזאת נכון מאד להדפיס א"ע מן
המחלוקת, ואל ילך אדם באמצע שתינו מ"יא
או איזה מאכל או שאר מלשקה שברכתו בנ"ד
לחור אתר, אפילו וואה שם מקום, כיון שיש
פוסקים המצייכים ברכה ראשונה מחוש :

מו" * עורך צריך להודיע שהתפלל בתוך הסעודת
או שישיב שבה ע"אי אע"פ ששהה משך
לעוד שעה כיון שנאנס כשינת לא מקרי הפסק,
וא"צ לברך עוד הפעם ברכה ראשונה, אבל אם
ישן במתכוון מקרי דומה חזקה אפילו אינו על
מפתו, כ"כ בחי"א ובגשמת אדם כלל מ"ד, אבל
במסגרת השלחן מ"י מ"ב אות י"ח הביא בשם
הפס"ג ועוד אחרונים דאף לאחר שינת ע"א צריך
נמילה שנית בלי ברכה אם רוצה לאכול :

מו" * עורך ראיתי להזכיר לחזור לכל ליגע
בשתיית קודם הנמילה לעינים ולפה
ולאזנים ולחושפם, כי הוא אסור מ"י"א רש"י
וירע, וראיתי הרבה אנשים שאינם יודעים מזה :
מו" * עורך ראיתי להזכיר ולהי' תבטיב והאמנים
שישינו על מסתתתם שימלו בכל יום
דיים של שתיית, כי באם לאו אסור להם ליגע
בפת, ויפסא ח"ו את הפת והחלות - והנוגעים
במאכלים בלא נמילה יש בזה חשש סכנה (כ"כ
הפס"ג) וישגונו למלו יריחם כדון ג"פ במידותי,
אבל בעה"ב והפנה יצוה למשרתיו שיהודו בזה,
ולחשניה שיסמרו תמיד פקודת סבוה :

מו" * הג"ה מה שנהגין חסידים הנגשי מעשה
לאכול שיניים מאכילת הצדיק מצאתי
מקורו פתח במפר אהב ישראל מהרב הגה"ק
סאפא וצלה"ה בפי' משפטים (כ"כ ב"ח) עה"פ
ועברתם את ר' אהיקים וברך את לחמך וגו' ע"ד
שאתחיל כל הטמל פרופה מאיב מחברך, היינו
כל מי שנמל מטט איזה רבר כי הוא נ"כ
מתוך חשה"כ ועברתם את ר' אהיקים תבטיחו
הש"י"ת וית' וברך את לחמך כי תסידוהי פתח
מקרבך היינו שהקב"ה יברך לחם ומים של
הצדיק העובר את ר', וכל מי שאכל ויפעתם
אצלו כלום ישלח לו הש"י מנוקשו הגדיל לו
כגון השואה לסי שצדיק ליפואת וכרומה שאר
מנוקשים ברחמי' ותשמחו כ"ד אפ" :

הג"ל. יח"ד המענה חסידים לסדר יום הששי
את ר' וצפרינו שנתגדלו יותר מכבר הבשר אסור
גדול יש בהתחתם כ"י כי הם קליפות מסש
היונקים שהקדושה של הבשר ע"י שרשם שהיא
קליפת זכה של הצפורן הדוקה בבשר עצמו
עכ"ל :

מו בקריאת הנמילה כפי להיות כל איש שורר
כביתו רוב העולם אמרים בשין
שמאלה הוא מעתה וצ"ל בשין ימנית וכן איתא
בפירוש במסרה וכן קרא הה"ק רשכבה"ג רבינו
שלום מבעלו וצוקלה"ה, והפי' מלשון משגח
כפי אשורט ולא קרוב, ומי שיוצא שלא לבטל
המנזר יקרא ב' פעמים פעם אחת כפי המסורה
ופעם אחת כפי המנהג :

מו" * עך והיגשיל וקארשין הנשאר מושיגין
מברך על אכילתם שהכל כן מבואר
במסנת השלחן בקש"ע מ"י ג"ג אות ג' וכ"ש שאף
אם אינו שותה המסקה וישיגין רק אורל הפירות
אלו לבר יש לברך עליהם שהכל ממעם שמתקלקל
מעמם לאחד הבטיחה והיו כתבשיל שנתקלקל קצה
וכ"כ בעמודי השלחן על הקש"ע השלם סק"ד
וכ"כ בתוספות חיים כלל ג"ב סק"ג וכתב שם
רק משמע מרש"י מ"י ר"ב מ"ב ומש"פ וכן כתב
כפי' וזו ידועה בזה ברכות אות ר' מסעם הג"ל
היו כתבשיל שנתקלקל קצה פחתה הבישול
שממברך עליהם אחד הבישול שהכל תשרי' בבישול
ברסרים אלו יע"ש :

מו" * צריך להודי מאד לכל לומר ח' והשיעה
הסלך ולהתסיק פעם ואח"כ לומר
יעגו כיום קראנו, כי זה בחוף תהדף ח"ו כלפי
מעלה, רק יאמר ח' והשיעה, ויפסיק פעם ואח"כ
יאמר המלך יעגו כיום קראנו, שיאמר האמתות
בהשיעה, הובא בסידורו חת' נהד"א :

מו" * אגב אוכ"ד ראם אבל או שותה רבר
שברכתו האחרונה הוא בניד ראם
שינה מקום סודר לחוד אפילו אצלו המאכל בידו
או הטום של מ"יא לירד עדיין, צריך לברך עוד
פעם מתחילה הכרכה ראשונה, אם לא שהי'
ברעו מתחילה לכן כשעת ברכה ליכנסו פתח
לחוד או א"צ לברך מחדש ברכה ראשונה, או
שהי' קבועות מאיזה אנשים כיהד הלך אחד מהם
לחוד אתר והם נשארו במקומם או כשרעו הוא
למקום הראשון א"צ לברך ברכה ראשונה כ"כ
ברס"א מ"י קע"ח מ"ב, ושם בש"ע ר"ב מע"א א'
ובד"א כלל ג"פ מ"י ב' ובקיצ"ע מ"י ג' מע"י

עמק עזה לתרופה עם תוספות נדירות לכל איש ישראל יהושע אהרן

מט ברכה א' מעין שלש נדמים כסודרים הוכרת שבת יום טוב ור"ח קודם כי אחת ה' טוב ומטיב, אבל הרהנה"ק מעלנו זוקללה"ה אמר שבמו בנרבת המזון מזכירים קדם ובנה ירושלים בן כאן, וכן נהג הרה"ק ר' צבי הירש מזדישבוז זוקללה"ה והלמדיה הקדושים זוקללה"ה, וכתבו וכו' לידו בת"י מתלכידו הקדושי לר' וכתוב שם הנוטה בנ"ל, י' וע' בא"ר שמדבר מה, ונהנו להוכיר המאורע לאחי ובנה, וע' בשו"ת מנחת עני מ' א' שם לזה, ומה שכתוב באהה סודרים ושמחנו כיום חג פלוני הזה הוא משנה, רק צריך לומר וזכרנו לטובה כיום חג פלוני הזה, כי"כ המניא מ' ר"ח וכו"כ ביר הקמנה ולא יאמר ושמחנו כי כל הוכירה הזאת היא במקום יעלה ויבוא ושם לא נזכר אלא ענין זכירה, ע' תי"א כלל נ' ובתוספת חיים שם סק"א, וכי"כ בסידור הרב רש"י וזכרנו לטובה ביום חג פלוני הזה :

שמעתה בשם רבני הנרי"א לר' מי"ן לזמן ק"ש של שחרית שישבו בזמן עלות השחר כן י"ב שעות דתינו שאם יתחיל חיים בשעה ב' יוצר לזה י"ב שעות וס"ה י"ד, וחצי מהו דהו וכן ק"ש, חיינו בשעה ק', ואם יתחיל חיים בשעה ג' יוצר ג' י"ב שעות וס"ה ש', וחצי מהו ו' וחצי, וכן הלאה :

ג' י"ג לדקדק בק"ש שהתמסק השמרו לכם יאמר בלחש עד המסק ושמתם את דברי אלה וטמ' כי לשעתי מהרגני הנביד הנבכד והסיד המפורסם מיה ר' שמעון פנפער ג"י מאמראווען אשר הוא ה"י אצל הרב הקדוש ר' בשר מראדישיץ זוקללה"ה ושמע סמט שבעת ק"ש ה' אומר מהשמרו לכם עד ושמתם את דברי אלה בלחש מאד וכן שמע מהרב הקדוש ר' יעקב הגקא ר' יעקעלי אפסער זוקללה"ה שבק"ש אמר בלחש מאד מן השמרו לכם עד ושמתם כנ"ל, וכן נכון לעשות ובפרט ברבים כמובן :

בהקדוש יתור להרגיש את ה' של יתהדד שהוא לשון הרד אבל לא בה"י שהוא לשון הרד דירה, ובתיבת ויהעלה ירגיש בהע שהוא לשון עליו, אבל לא בהלמד שאין שם פשט בזה :

גב הגה כל אדם יתאמץ עצמו בכל כוח להחליט בכל יום בבזנות הלב כמ"ש בקיצור ספר הדדים פ"א את' ו' ור"ל מע מה"ח להחליט בכל יום בבזנות הלב שנאמר וארתו תעבוד וכו"כ ולעבוד בכל לנבכמ ואמחול

איוהו עבודה שנלב זו תפלה, והמתפלל כל כונה הלב ביטח עשה זו וענשו חסד עכ"ל וע' בש"ע הרב סו"ס ק"א שתפלה בלי כונה אינה כלום, וכמ"ש בהקדמת ספרי בגין ידוע בשם ספרי יראה במירוש הקובע מקום לתפלתו וכו' וכשמת אימרים עליו הי חסיד הי עניו רקשה מאד איווד חסידות ועניויות יש בזה שקובע מקום לתפלתו, וכחבו ע"ד המוסר שלפני הקב"ה גלויות כל המחשבות כמ"ש יודע ה' כל מחשבות אדם, וע"כ אצלו המחשבה כמעשה ודיבור מס' , ואם ה' עומד ובמקש לפני סלך בוד' ובאמצע מתחיל לדבר מענין אחר, וכ"ש אם מניחו והלך לו הלא הוא מתחייב בנפשו, וא"כ מי שיש לו מחשבות זרות בתפלתו ורועינו משוטטים בכל מרחבי ארץ, והרי הוא כאלו הוא טוע באמצע תפלתו אלפי פראות במקום שרק מחשבתו יוכלוה שמה, כי בתחלת התפילה רעיונו פה, ובאהה נבדד במקום אחר כמו כן בכל הברכות וא"א לומר עליו שעומד במקום אחד כיון שמתו ולבו לא ה"י במקום אחר, והו' מליצתם כל הקובע מקום לתפלתו כלומר שעומד במקום אחד כנגד השכינה הוא חסיד ועני שמבטל את עצמו לנבמי עבוד קדושת התפלה וק"ל :

זכר יתור כל אדם שבכל מצוה יטון כונה לצאת כמ"ש בקיצור ספר הדדים פ"א את' ה' הנ"ל דאפילו למ"ד מצות אין צריכות כונה היינו שיוצא ידי המצוה טעו אבל מ"ם הוא עובר על העשה של ולעבדו בכל לעבכמ שהרי ל"ע נאמרה מצוה זו על כל המצוות עכ"ל הקצור מ' תרדים, ודי באוורה זו :

בענין תיקון חצות הנה ראשית מי זושד מה שכתוב להריא בישעל מ"ו , שישו אחת משוש כל המחאבים עלי, ודרשו חז"ל בתענית ל' ע"ב כמאן אמרו כל המחאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה ושאינו מחאבל על ירושלים אינו זוכה ורואה בשמחתה ואמרוהו רבנן בבבילא בתנאי כפול שכל מי שאינו מחאבל על ירושלים אינו זוכה ורואה בשמחתה ומכילא טובן אשר א"א לזכות לראות בשמחת ירושלים וא"כ הוא מחאבל עלי, וא"כ היתכן בעל"ז להקל בזה ח"ו ואמרינן נמי בניפין ח"ו ע"א א"ל אבי"ל דר' יוסף ומאחד דהו צדיקים כולי האי מ"ם איעוש א"ל משום דלא איאבול על ירושלים דכתוב וכו' שישו אחת משוש כל המחאבים עלי וא"כ אין לא יקצע האדם את לבבו האמוס ל"ב קרעים לעבור ע"ו ח"ו וכבר התרדו בזה בכל ספרי יראה ובפרט בזה"ק לאן שיעור וא"כ

עמק עליה לתרומה עם דוספות נחוצות לכל איש ישראל יהושע אהרן

לשבתא מסדרו הרב וזקללה'ה' למען לזכות את הרבים. ח"ו הלכתא רבתא לשבתא וזן קצת אזהרות וזעירות להרים פכשלות ושגגות השכיחות ומצוות, ולפי דעת הרבה מנדולי הראשונים יש בהן איסור כרת וסקילה חיוב חמאת בשונג, ה' יבמר !

א) **שלא** לסמוך על היתר ההנהגה באם נפל זכוב או שאר פסולת לכום או לקערה להציאו ע"י קף ולשאוב קצת משקה עמו וכ"י כי יש כזה חשש חיוב חמאת ואיסור פקילה ח"ו, ואין תקנה רק לשפוך מהכוס נאו מתקשרה עד שיצא הפסולת מתוכו, ולא ינפח עליה ברוח פה עד שיצא, אבל סתם לנפח עליה להקריבו לדופן הכוס ואז תקשרה ואז ימרו וישפוך ממנו עד שיפול הפסולת מתוכו, שבין שפילת הפסולת לחוץ הוא ע"י שאוהו הכוס נאו הקשרה בידו עם המשקה והמאכלה שכתוב ומסור בירו ה"ו נקרא בחדר איכ"ל מתוך הפסולת ומותר כדי לשנות סיד, וכן אם נפל לנטוכו לקערה פיש בה רופב ואפילו שומן התץ עפ"י הרופב לא ידקנו ע"י קף עם רופב שה"ו כבוד פסולת מתוך איכ"ל חייב :

ב) **ליזדקק** מאד שלא לאכול בשבת פליץ (שקדין באב) בין חוץ בין מבטליץ בעודם בשרכיטין שלהם כי במאר שאין השרכיטין ראוי לאכילה יש בהם משום ספרק לדיה שדוא תולדת דרש חייב חמאת וסקילה ח"ו ואע"פ שכבר ניתק הפולין מהשרכיטין ע"י הבישול ואינן מתערבין בו, וכן בשמשמקין, ובעל נפש תמיד לעצמו גם במין קטנות בעודן בשרכיטין אף שהשרכיטין ראויים לאכילה כי אין זה היתר ברוד :

ג) **לזנוב** למטע מלאמר אטוים ולחוש בשבת אאי"כ תציאם מקליפתם מע"ש כי הגה אף כבוד שהפרי סונה בקליפתו כולו או מקצתו מתוך להסד קליפתו בינו ואין בו משום פסולת מאוכל מ"מ לאחד שהמורה הקליפה אם מונחה איהו תחיבת קליפה בין תחיבת פרי או בין שלמים אם מסדה משום חייב חמאת וסקילה משום פסולת מתוך איכ"ל, אלא יטרוד הפרי מהקליפות ולא יגע בקליפת כלל, ואפ"י אם הקליפות מינתה לברן כלי שום פרי בניתון יש איסור גדול במלפולין משום מוקצה בגדע, וקשה ליהוד ככל זה : ד) **אע"פ** שאין בישראל אחר בישראל ברוד יבש, מ"מ אם הודו ונמחה ממנו קצת יש בו משום בישול אחר בישראל כלהחיות הפורץ, ולכן צריך ליהוד במאר שלא להחם כבוד או שפוח צלוים או מבושלים אם יתחם הסודל הגפוח מהם עד שחשיב משום איסור סקילה וסרת

אחרי הדברים והאמת האלה כל מי שיראה ד' נגע כלכו יראה בכל אמצעי כח לקיים מ"ש בש"ע סי' א' פע"ג שראוי לכל ירא שמים להיות מיצר ודוא על הרוב ביהמ"ק, ומיץ וחו מש"כ בשע"ת סי' תקפ"א בשם הגר"י שכתב בשם מהר"ם וכתא דמי שקם בעת שהציבור אופרים מליחות ויהי' צריך לבמר ע"ז מתוקן הצות טוב שיאמר תיקון הצות כסדר האר"י ול' שהוא עיקר גדול יותר מהמליחות ובמיוחד יעב"ץ כתב וז"ל קף י"מ ע"ב באות א' כל ירא שמים יקרים לישן בתחילת הלילה כדי לקום בחצות ויבין הרנגול שחור להקיצו ואם אינו מקיצו ישכר אדם להקיצו, ולא יבש מבני אדם אפי' חשוכים וגדולים ומתדד מהם כל האפשרי ולפני כוננים יעשה שילמדו ממנו אך יכין לש"ש ולא להתפאר ח"ו ובאות ו' כתב נ"כ בהגר"י הג"ל שעדיף לומר התיקן מלומר המליחות בניבור וכת"ש באות ה' שתיקן הצות הוא יתד חשוב בו כי סדר זה נאמר משמים עפ"י אליהו ה"ל. כי וביותר ככה ד"א ואמר בו' וכל ב"צ דבני וארים קלי על חרבן ביתא רקוב"ה ובי למאי רכתב לבתר יחידו ידנו, חכי למחמי לי בישובא בתרחא וכו' ובהדוא שיעתא בו' קרי בחיל ואמר אנתו לכרי דבית מקדשא, כל אינן מאריוון דשום בו' כולם מתגנשוין לכבי' דבית מקדשא וכל רתיבין קדישין נעו וככו והקב"ה נעו וכבי בו' וכל היילין וכל דתיבין בכין ומתאכלין מאי קאמרי אלקים באו גוים בתחלתך, על נהרות בכל ישבנו גם ככינו עכ"ל ודי בהערה זו :

ד) **לע"י** בספר מרפא נדפס וז"ל כל הכוזה בלי"ה בתפלות, כוכבים וזולות כוכים עם ותפלתו נשמעת, וכבר ידע שהארץ הוזהק בכמה מקומות מנדל השכר למי שנעמד בחצות לילה ושכר הרבה מאד והוא מכני הובלא דמלכא, ועונש גדול מי שאינו קם בחצות הלילה, התרגול נקרא בשביל כך שבו לישן חכמה שקארי לבני נשא לעמוד לעבודת השם, וכד תרגול קארי ובני נשא ניימי בערפיתו ולא מהשי קרא לבתר פעם שני ולבתר פעם שלישית, וזו לפלניא נוף דמארי ולא אשגיה לגזלה דקב"ה כד נהר ימא כרוזא קרא עליו ולא אמר אי' אלך עיש הנתן ומדות בלילה, וקדם שמת האדם שומע זה התרגול שקארי ואמר וי לוח האדם, כמה פעמים צעקתי בלילה שיעמוד מממנו להשתדל באהריותא ולא איתעד רחדי' בהאך אנפין יקם קמי מארי' מכ' ל' שלא נברא עכל בשם הוזהק :

נה) **קתה** באחי להזעיק והלכתא רבתא

עמק עזה לתרומה עם תוספות נתינות לכל איש ישראל יחשע אהרן

אביע נפשות כסותך כן תתעסק רחמי ונשמת
זרמי איברי מי :

נח) וכן בהיהי רצון שקדם נפילת לזכר לי
נרפם כלל בחסידותי שנפול הד מיניך

לקיים מצות בראי וצדיק להספיק לפי הדין הנ"ל
ולומר כן קודם שמתחיל היהוד שקדם הגפילת

לזכר הדין מיכן ומזמן לקיים מצות בראי
ליקח הארבעה מינים האלו לזכר והתירג והרס

ושרבה במ"ש ולקחתם לכם פרי עץ הדר וכפות
תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל, ויהי"ם כן

כי כתיב וצדיק צריכין כוונה לצאת ובג"ל :
נח) וכן קודם ברכת התורה צריך שיאמר הריני

מוכן ומזמן לקיים מצו לברך על התורה
כאשר צונו הבורא ית"ש, וכן קודם נפילת ידים

לאכילה ג"ב יאמר כן כי לזכר ופוסקים אף מצוה
דבנן צדיק כוונה לצאת, וכן קודם כל מצוה

צריך שיאמר הדיני מוכן ומזמן לקיים מצוה
כאשר צונו הבורא ית"ש, ובק"ש מין דאנו יב"ד

להפסיק יבין כן במחשבתו הדיני מוכן ומזמן
לקיים מצוה עשה לקרות ק"ש של שחרית או של

ערבית כאשר צונו הבורא ית"ש :

ט) בענין ברכת שמע קולנו בשמיע ראיני
בסידור עין חפלה שנוסחתו להתחיל

שמע קולנו ה' אלקינו אב הרחמן רחם עלינו
בנוסח הסידור ארמין מהל"ו, וכתב שם ור"ל

ויש מתחילין אב הרחמן שמע קולנו, אכן שמעתי
שתחלתו האותיות מכל הברכות שמשמע עליהם

במספר אף ושמונה מאות והם מספר אף ושמונת
מאות מליצי יי"ש הנזכרים בפיוט של יום א' דר"ה

קודם קדושה המסבירות תפלות מלכות באות, לכן אין
לשנות טבת התפלות הנכרסת עכ"ל, וכן הוא נוסח

זה בפע"ח ובמשנת חסידים ובסידור תפלה למשה,
ובסידור ישועות היום כתב שכן משמע מסוגות

זכרה חיו, וכן שלא לשפך מביד שהי"ם ער
צוקתו כי מאד שהזקק נמצאה יש בו משום

בישול, ולכן אין להקל במלה שלנו אף שנחבשל
תחלה שמאד שחור ונמחה אין להקל בו יותר

מבמלה שבימים, לפי דילוק הדיעות שבש"ע
שיש אוסרים אפי' ליתן בבלי שהי"ם, והמחמיר

תע"ב עמ"ק אות באות :

נד) עוד דבר אחד באנו לזכור את הרבנים :
בענין דק"ל באות ט"ו מ' סעי"ד במחבר

ור"ל וי"א שמצות צריכת כוונה לצאת
וכן הלכה וכחכ שם במשנה ברורה בבואר הלכה

על הציון וי"א שצריכת כוונה ח"ל פי מן התורה
כן כתב הרשב"ם פסחים ק"ד ע"כ ד"ה אע"ג וכן

משמע פשוט' דסוגי ב"ה ל"ה ע"כ כו', ועין
ב"ה ובפ"ג ב"ה ה' ובפ"ה חכ"ה דמשמע

מבריותם וצוה לצאת וטובה הבחנה בהם
לעיוטובא ט"ו וכתב בכ"שנה ברורה שם מ"ה ח"ל

ואי לא כוון לצאת ח"ו וזכרנו בעשיית המצוה לא
י"א מן התורה וצריך לחוד ולעשותה עכ"ל, וכתב

ע"ש במ"ב סק"ו ור"ל דע ע"ד דכתב הדי"א
בב"ל מ"ה רמה דמצריכין צ"י לחוד ולעשות

המצוה היינו במקום שיש להלכות שעשייה הראשונה
לא וזתה לשם מצוה כגון בתקיעה שזרתה להתלמד

וכדומה אבל אם קרא ק"ש בדרך שיאי קורין
בסדר התפלה וכן שאכל מצוה או תקע ינפל לזכר

אע"פ שלא כוון לצאת יצא שרדי משום זה עושה
כדי לצאת כו עכ"ל הדי"א ור"ל הי"א שמוכה

לפי הענין שעשייתו היא כדי לצאת אע"פ שלא
כוון בפירוש יצא אבל בסתמא בודאי לא

יצא וכדאי בחו"ס טובה (ל"ם ע"א) ד"ה ע"ב
ע"ש וכו' לענין בדיעבד אבל כתיב וז"ל וצריך

ליותר לכוין קודם כל מצוה לצאת יד"ח המצוה וכן
השתיקו כל האחרונים עכ"ל המ"ב :

נד) ואלשתא דאמת לחי צדיק כ"א ליותר מאד
שכחו קודם הגות תפילין נרפם

בהסודרים הגני מכוין בהגות תפילין לקיים מצוה
בראי שציונו לצאת תפילין והוא עפ"י דן המוכנה

לעיל אשר כתיב וצריכין כוונה לצאת ידי
חובת המצוה אליבא דכל הדעות, וכן בספירת

עומר נרפם כ"ח בכל הסודרים הגני מוכן ומזמן
לקיים מצוה עשה של ספירת העומר כמו שכתוב

בתורה, אף גבו מצוה ציצית ובמצוה לזכר לא
נרפם קודם מצוה שמכוין לקיים מצוה בראי,

בעשיית התפילין נרפם הדיני מתעסק טפי
בציצית כן ט' אבל לפי הג"ל צריכין להספיק כן

ולומר הדיני מתעסק טפי בציצית כאשר ציונו
הבורא ית"ש במ"ש בתורה גילויש העשה לך-על

ד"ה

עקב עלה לתרופה עם תוספות נחוצות לכל איש ישראל יהושע אחרון

דיעה זו בשתי ידיים ומסקו דליא כל הבית כד"א דמי רק להתחרר אבל להקל לא מצונו בשום מקום שום דיעה לומר כל הבית כד"א דמי, וכתבו שחזו להקל כזה, כי ר"ן זה שאסור לילך ד"א בלי נפ"י הלא הוא בנדרש שבאחרונים המג"א סי' ד' סק"א בשם הב"ח והתולעת יעקב וכתב שהחלק ד"א ברי נפ"י חייב מיתה ח"ו ע"כ פאן חשוב ומאן ספון להקל נגד רבותי נזולי האחרונים וז' ת"ל ע"כ יודר כל אדם והעמיד אצל ספתו בלי מלא סים עם בלי ריקן לנפ"י ויתברך משמי שמים במלא הפני מיכתא :

שלא יגע במלבושיו עד שימוט ע"כ הגם שנבג"א כתב שם שנבג"א לא משמע כן מ"ס הלכותי שרר מיישב לחשוות הנמרא לדברי הנודר ואריות חיים הג"ל לאסור ליגע במלבושיו קדם נטילה וכ"כ בס' ארצות החיים ופנמרא אין שום רא"י לפתור דברי הסה"י אשר יסורו חוק מדברי התנא ר"א הגדול ורשב"י וה"ח הג"ל: ע"כ הלילה להקל בזה ח"ו :

סו' אגב אוכזר בכאן הדין דנפ"י שחיתת הגה בש"ע סי' י' סעי' ב' כתב הסמכ"ר שירקק לערות עליהם מים ג"פ להעביר רוח רעה ששורה עליהן, והוא פנמרא רשבת קם ע"א הגיא ר' נתן אומר בת החיין היא זו ומקפדת עד שירחק ידיו ג"פ, והנה החי"א כל"ל ב' ס"א כתב ד"א חקא במידוין וז"כ המקובלים הדב האתוונים, אמנם בסמ"ח כתב להוסיף דבעינן חקא ג"פ רצופים ע"כ כתב הגאון ר' יעב"ץ במידוין שלו, ובס' אזה"ח דצד"ק להחמיר בשני הדיעות הדינו שימור ידיו ב"פ בסידוין ואח"כ ג"פ רצופים, ומ"י שרצה לצאת גם לרעה הג"א ר"ל במעשה רב שהוא מצוין נפ"י ר"פ, ג"פ להעביר רוח רעה ופעם תד' לקוד המים שנפמא, יג"ל ידיו לתחילה ב"פ במידוין ואח"כ ר"פ רצופים, וכנה יר"ש יצא ידי חובת נפ"י אליבא דכל הדיעות **וכן נכון לעשות** וק' נתן האמיר הרב הגאון והד"ר מהר"א וצלחה :

פס' ועתה באחו השתק' מש"כ בס' אריות חיים וז"ל ובמ' נחלה לישראל בהלכה למשה סי' ג"ג כתב ששמע סכ"ך מן הדב הגאון הקדוש מסאנו חזקלה"ה לזכ"ל עבודת חד מסש"כ שאמר לקרות וללמוד נגד המים של נפ"י שחיתת ע"כ פותר לקרות וללמוד כנגד ובה"ש וע"א דמכ"ש אם יבמלם ברוב מים אחרים דאו סוהר לזכ"ל לקרות כנגד עכ"ל :

סו' באיתי לעורר אחי"י שיש ליותר מאד במש"כ תודרכי משה בא"ח סי' רצ"ח בשם הוה"ק ר"ש להסתכל בשעת ברכת בורא מאורי האש ביד ימין וכ"כ בהרמ"א שם סע"ג בשם הוה"ק וז"ל ויש לראות צפרתי ד' ימין ומתב' שם בפתחי שלט סק"ט בשם הגהות יש עהלין ח"ל ולא ביר שמאל ע"ש וז"ל הוה"ק פ' ויקהל דף ר"ח ע"א בהתוא שעתא דקא מברכין על אשא אידמנן ארבע רהיבין ארבע משריין לתתא כי ואינן איקרי מאורי האש כגון כך בעינן לאכפייא ארבע ארבע אצבעאן וידא וירמינא' ולאנהרא לן סו' והוא נחרא ושרנא דמתברכא עכ"ל ה"ק וכ"כ בס' פרע"ח ד' צ' ע"כ בסדר הברלה ברת

כג' גמ' יש ליותר שלא ליגע במלבושיו קדם שימוט ידיו שחיתת יב' המ"א סי' ר"י בשם סה"י, והגם שהמג"א הקשה עליו מ"ס באר"ח מיישב קושייתו ע"ש, וכ"כ במ' הג' וד"ק משה ליום אחד עשר ח"ל ויש רבים מאנשי מעשה שנוטלים לידים קדם שלובשים עצמם בכקל כרי שלא יפמאו את בנייהם עכ"ל לעניינו לכן יש ליותר בזה מאד, וכ"כ ב"ח שער הקדושה פ"ה ח"ל בזה"ק פ' בראשית שלהו דף ג' ע"ב פ"י הרשב"י ע"ה שהוסיף בלידה רוח הטומאה שורה על ידיו ובהקיצו לא יגע בהם במלבושיו ולא בשום מקום עד שימוט ידיו ור"ל ות"ח כל בני עלמא בשעתא דציימי על ערסיהו בלילא ולייליא פריש נדפרא על כל בני עלמא ופעמי מעמא דמותא ומנ' דמעמי מעמא דמותא האי רוחא מסאבא שריא על עלמא ומאיב על עלמא בנו קפטיא ריליח (פ"י באהל של אדם) שריא על ידיו ד"ב' ואסתאב וכר אתער ואתחדר ל"י נשפתא בכל מה דיקרב ביודי בלתי מסאבו כגון דשריא עלייהו רוח מסאבא ועל רא לא יסב ג"נ' מני לאלכשא סמאן ולא נטיל ידיו והא אסידך עלי' ההוא רוח מסאבא ואסתאב ואית ל"י רשו להאי רוח מסאבא לשריא בכל אחר דאשתא רשוימו מסיפרי' כו' כנ"כ בעי ב"נ' לאסתמריא בכל סמריו מסמריא דהאי חויה בישא דלא ישלוש עליו וכ"י ועודו גם לך מה שפדשו במקום אחר שבהקיצו משנתו שלא ילך ד' אמות עד שימוט ואם הלך ד' אמות ורוח הטומאה בידיו הוא כעובר עליו ועליו נאמר לאשר תביא אלוה בידו איוב י"ב ו' עכ"ל ה"ח הג"ל, ובצאות ד"א הגדול הנקרא בשם אריות חיים פיסקא י' סבואר ג"כ להריא שלא יגע במלבושיו קדם נטילה ח"ל בני הוי וחזר בכלי של מים סמוך למפתח וכשתקום בכקל אל תפול תלוקך ללבוש בלי נטילת ידיים לא מידך ולא מיד אחר שלא נפל ידיו כי רוח הטומאה שורה על הידים, עכ"ל תווא בסוף למ"ש בסה"י הובא במג"א סי' ד' ס"ק א'

עמק ענה לתרופה עם תוספות נחרצות לכל איש ישראל יהושע אחרון

מהחברים וזל וכשהוא מסתכל בד' צפניו ידיו
 הימין ליבד' בו עכ"ל וכ"כ בספר הכותנת וארי
 דל דף ל"ב ריש עמוד ד' וכשהוא מסתכל בד'
 צפניו הימין ליבד' יע"ש וכ"כ במ' לקסי
 הש"ס מהארי זל דף ל"ב וזלזק ולכן במוצ"ש
 בשת הברלה כשראה הצפנים אצל האבוקה
 ב' שחן מ"מין כסוד רבנה כמסאדיכ ורבנה
 כמינך אלך לא יש בו אלו אתן של יד השמאל
 א"צ לראות אותם כלל כמ"ש לעיל למען לא
 יאחזו בן הקליפות מ' ואפשר שיזכר להיות
 שאם יגלה האצבעות השמאל לאור האבוקה
 שארבה יתדבק בהם יותר ולהיות כי יש להם
 אחזה כ"כ בשמאל יחזו ושמאל יד ימין וידבק
 בה ולכן צריך לכוף גדל ימין בידו תוך אצבעות
 מפני שבגודל הם נדבקים ביותר וידו השמאלית
 צריך להיות בבל יראה כלל וזהו שרי בוחן ודי למבין
 עכ"לזק וכ"כ בקיצור שלי"ה דף נ"ט בשלחי מסכת
 שבת וז"ל וכתב בע"ז בשם פסקי תוס' יש לכוף הר'

אצבעות של יד ימין לתוך חקף על האגודל
 כנגד הגד כו' ופעם ראית דוקא ד' אצבעות של
 ימין ולא של שמאל כו' עיין קצת ממנו בערת
 בשם תולעת יעקב דף ס"א מ' פ' וינעם לך
 עכ"לזק וכ"כ בסידור יעב"ץ וז"ל וכופף ראשו
 אצבעות ימינו על האגודל, גם בסידור נהרא
 שלם כתב וז"ל וברכת מאורי האש עפ"י האריז"ל
 יכפוף ראשו האצבעות בידו הימין ל"ה על האגודל.
 וכ"כ בש"ע הרב רש"ו מ' רצה סע"ו וז"ל ויש
 לראות בצפניו יד ימין ככל הלך מבואר להיא
 דיש להסתכל רק ביד ימין לבד, אולם ראית
 אצל איזה גדולי צדיקי הדור שאחזוים הצפנים
 של ב' ידיהם נגד האור ההברלה בשעת ברכת
 מאורי האש מצאתי להם סמך בפרקי דר"א פ' ט'
 וז"ל ראה אדם לעמוד של אש ושמה בלבו ואמר
 עכשיו אני יודע שהמקום עמי ופשמ ידיו לאור
 הגו ובירך בורא מאורי האש עכ"לזק. ידיו
 משמע ב' ידיו וע"כ אלו ואלו דברי אלקים חיים
 וכ"כ בספר שומר שבת ובסדר הברחה וז"ל דוקא ביד
 ימין ולא בשמאל שהוא דין ואין עתה עת לעורר ד"ן :